

DUHOVNE MISLI BL. MIROSLAVA BULEŠIĆA U KORIZMI

Dragi štovatelji bl. Miroslava Bulešića, papa Franjo u korizmenoj poruci poziva „sve kršćanske zajednice da učine ovo: da svojim vjernicima ponude trenutke u kojima će razmišljati o svom načinu života, da izdvoje vremena za propitkivanje o svojoj prisutnosti na vlastitom teritoriju i svojem doprinosu njegovu boljitku.“ Smatrao sam prigodnim da ovogodišnji naš korizmeni hod bude uz misli bl. Miroslava da upoznamo „samog sebe, popravimo mane, prikažemo se Bogu“.

Korizma je milosno vrijeme za naš duhovni život. Kršćanski život traži uvijek nove povratke k Gospodinu. Ovaj povratak pak, sa svoje strane, zahtijeva dublje poznavanje samoga sebe. Postati sve osjetljivi za vlastitu situaciju.

Pred sobom imamo lik bl. Miroslava Bulešića u njegovoj riječi koju je izgovorio u propovijedi ili zapisao u svom Duhovnom dnevniku. Ove kratke misli neka nam budu „duhovne kapi“ u korizmenom hodu prema Uskrsu.

Svaki dan pročitajmo uz Riječ Božju i ovu kratku duhovnu misao našeg Blaženika i zastanimo trenutak u tišini. Svima želim blagoslovljeno milosno vrijeme korizme.

vlč. Ilija Jakovljević, vicepostulator

PEPELNICA – ČISTA SRIJEDA

Svrha duhovnih vježbi: upoznati samog sebe, popraviti mane, prikazati se sav Bogu dušom i tijelom za Njegovu službu.

Od ovih duhovnih vježba ovisi moja vječnost.

Srcem cijelim zazivam Te na pomoć, o moj Bože! Pomozi meni grešniku u tom času, priskoči u pomoć savjetima, nadahnućima meni nedostojnomu i daj mi milost da Ti vjerno budem služio sada i dok sam živ.

Sveta Marijo, u Tvoje ruke stavljam sinovski svoje djelo, veliko djelo. Ti mi isprosi od svojeg Sina sve milosti potrebne da mogu vjerno izvršiti i odlučiti i obdržavati ono što mi ne bude više moguće opozvati. Pomozi mi, Majko, pomozi.

U pogibli ću biti uvijek, ali ufam se u tvoju pomoć, o Bože. „Ako je Bog sa mnom, tko će protiv mene“. – usp. Rim 8,31].

Govori mi, o Bože, rasvijetli, ražari mi srce, okrijepi me, daj mi milost da mogu postati svet i vrijedan tvoj svećenik.

Isuse, Tebi živim, Isuse, Tebi umirem, Isuse, Tvoj sam živ i mrtav!

ČETVRTAK NAKON PEPELNICE

Ti mi govoriš: „Ne možeš služiti dvojici gospodara.“ Ili meni ili svijetu. Ako služiš meni, ne možeš služiti svijetu ili obratno. Ti hoćeš biti moj svećenik? Onda treba, da meni sasvim služiš. Ostaješ u svijetu, ali nisi od svijeta. Moraš obratiti svijet, ali ne postati svjetski; moraš biti moj! Od nikoga više, nego sasvim moj. Lako ćeš moći vršiti moje zapovijedi, obavljati djela moja. Ti moraš biti uvijek sjedinjen sa mnom. Nije za tebe

čast, hvala, veselje svjetsko, već čast, hvala, veselje, koje ti ja dajem. Sjeti se da onaj koji uzme u ruku plug i okrene se natrag, nije valjan radnik. Znaj da ti sam ne možeš ništa. Uzдай se u mene i moći ćeš sve po mojoj milosti.

Razumijem Te, moj Isuse. Vidim da treba, da se odlučim: ili za Te ili za svijet. A za svijet neću, ni sad, ni nikad, nego hoću za Te sad i uvijek. Moram se žrtvovati, moram postati sasvim Tvoj... Izvan Tebe nema ništa. Bez Tebe nije mi života. Neću da tražim časti, hvale od svijeta. Samo Tvoju čast hoću da tražim, samo za Tobom hoću da idem. Za Te hoću da živim i umrem. Tvoj hoću da budem.

U poniznosti daj mi živjeti, moj Bože. Daj da ja vidim ono što sam pred Tobom, daj mi milost uvjerenja da nisam ništa drugo nego neznatno biće, grešnik, te da si ne mogu, i ne smijem ništa pripisati izvan grijeha, koji me uvijek prati. Ničim se ne mogu oholiti, ja sve što imam, imam od Tebe, o Bože, ili posredno od drugih.

PETAK NAKON PEPELNICE

Život mi je uvijek jednak. Poteškoća ima, sumnje i kolebanja također. Bog hoće da me dobro iskuša prije nego mi podijeli milost i znak svećeništva Kristova. Hvala Bogu!

Kolike tuge, kolike nevolje i žalosti na svijetu. Srca su puna trpljenja. Slatko je trpjeti kada se trpi uz Krista. Nije za ništa uzalud Isus izabrao trpljenje i smrt: on je znao da bez trpljenja nema spasa, da bez muke nema slave.

Isuse, daj mi s Tobom trpjeti. Darujem Ti svoje trpljenje što sam podnesao i što uz Tvoju sv. milost podnašam. Daj mi da postanem svećenik u pravom smislu. Daj da trpim uz žalosne, da ih razumijem, da ih utješim. Ne daj da ikada klonem duhom.

Majko, pomoz mi u pripravljanju. Nije u meni savršenstva, u meni je previše mana. Bože, pomoz! Daj da se uvijek sjetim „conditionis meae!“ [svojeg položaja]. Daj mi vjere u moje svećeništvo! Moj Bože! Majko moja, ne zapusti me nikada. Ne daj da ja izgubim svoju čistoću. Daj mi pomoć da budem uvijek poslušan.

SUBOTA NAKON PEPELNICE

Ljubav je ona sila koja spaja, koja zadužuje stvari i osobe. Uopće govoreći ono što ravna svijetom jest ljubav. Radi ljubavi pretrpi se koješta. Radi ljubavi majka polaže svoj života za svoje dijete, otac troši svoje sile radi ljubavi, koji gaje do svojih potomaca radi ljubavi, prekinute smrću, dijete trpi i žalosti se. Što je vuklo na groblje ono siročće, koje je bez majke ostalo? Što je činilo da iz njezinih usta izviru riječi ove pune ljubavi do one svoje majko? Ljubav i ljubav. Vapila je za majkom, jer ju je ova ljubila.

Istražujmo još po svijetu: što čini da ona djevojka zapušta svoju majku i svojeg oca, te se zatvara u jedan samostan, pa izlazi nakon što se je pripravila i potkovala raznim krepostima i ulazi u jednu bolnicu da ondje njeguje one ranjene, one sušičaste (bolest sušica – tuberkuloza), one gnjile. Ljubav, još ljubav! Koji je uzrok radi kojeg ono dijete napušta svoje rodno selo, pa se muči u školskim klupama..., izobrazuje se,..., hrabro se bori protiv zla. – Pa izlazi među narod da ga na put spasenja privide? Ljubav.

Što čini onako hrabrim onog mladića, koji žrtvuje život za svoju domovinu? Ljubav!

Uvijek ljubav.

Što čini svetim? Ljubav!- Bog i čovjek se sretnu na putu ljubavi, te se grle ova dva srca, koja se traže.